

B 23 K 33/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 36952

Kl. 49 h, 34/01

Biuro Konstrukcji Maszyn Górniczych
Przedsiębiorstwo Państwowe *)
(Gliwice, Polska)

49h, 33/00

Połączenie płytek z dwóch różnych metali

Udzielono patentu z mocą od dnia 22 września 1953 r.

Nierozłączalne połączenie metalowych, strukturalnie różnych elementów, np. płytek a w szczególności żeliwa ze stalą sprawia poważne trudności. Nitowanie jest bardzo utrudnione, gdyż istnieje duże prawdopodobieństwo pęknięcia płytki łączonej, wykonanej z żeliwa, spawanie zaś ze względu na różnice strukturalnie łączonych płytek nie daje żądanej wytrzymałości.

Nowy rodzaj połączenia według wynalazku, daje mocne i pewne połączenia i jest łatwy do wykonania.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia w przekroju A — A miejsce łączenia płytek, fig. 2 zaś — widok z góry.

Płytką 1 z metalu (np. z żeliwa) posiada odlany lub rozwiercony otwór stożkowy. Płytką 2 przylega do płytki 1 z metalu, np. ze stali (fig. 1). Płytką 2 żadnych otworów ani wyłobień nie posiada.

Do spawania używa się elektrody z tego samego materiału co płytką 2. W ten sposób utrzymuje się spaw, wykonany o kształcie nity 3, który strukturalnie tworzy jedną całość z płytką 2. Przez ostygnięcie złącza następuje w spawie 3 skurcz, który powoduje znaczny docisk obu płytek 1 i 2.

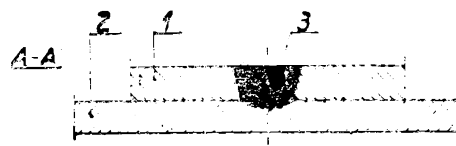
Zastrzeżenie patentowe

Połączenie dwóch płytek różnych metali np. płytki z metalu trudno spawalnego względnie kruchego z płytką z metalu łatwo spawalnego, znamienne tym, że stanowi go spoina otworowa dla której otwór stożkowy jest odlany lub wywiercony w płytce (1) z materiału trudnospawalnego, nakładanego na płytkę (2) z materiału łatwospawalnego i wypełnia go spawem, o kształcie nity (3) wykonanym elektrodą z materiału łatwospawalnego, przy czym stożek w płytce (1) z materiału trudnospawalnego nie podlega spawaniu.

Biuro Konstrukcji Maszyn
Górniczych
Przedsiębiorstwo Państwowe

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Edward Głazmał.

Fig. 1

Fig. 2

